

УДК 378.147:811.133.1:004

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2025.324286>

**Наталія Майєр**, доктор педагогічних наук, професор,  
професор кафедри теорії, практики та перекладу французької мови  
Національного технічного університету України  
“Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”  
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7074-8135>

**Лєся Бондар**, кандидат педагогічних наук, доцент,  
доцент кафедри теорії, практики та перекладу французької мови  
Національного технічного університету України  
“Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”  
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0493-6856>

### ТИПОЛОГІЯ ЗАВДАНЬ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МАГІСТРІВ ФІЛОЛОГІЇ

У статті обґрунтовано типологію завдань для формування науково-дослідницької компетентності майбутніх магістрів філології. Типи завдань визначено за основним критерієм “цільове призначення” (групи завдань для оволодіння знаннями, для формування навичок, для формування вмінь) та за додатковими критеріями – “режим виконання” (індивідуальні, в парах) та “місце виконання” (аудиторні, позааудиторні). Види завдань кожної групи конкретизовано з огляду на діяльність, яку виконують студенти магістратури для оволодіння складниками науково-дослідницької компетентності у процесі навчально-пізнавальної діяльності.

**Ключові слова:** завдання; магістр філології; науково-дослідницька компетентність; навчально-пізнавальна діяльність; типологія.

**Літ. 12.**

**Nataliia Maiier**, Doctor of Sciences (Pedagogy), Professor,  
Professor of the French Theory, Practice and Translation Department,  
National Technical University of Ukraine “Kyiv Ihor Sikorskiy Polytechnic Institute”  
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7074-8135>

**Lesia Bondar**, Ph.D. (Pedagogy), Associate Professor,  
Associate Professor of the French Theory, Practice and Translation Department,  
National Technical University of Ukraine “Kyiv Ihor Sikorskiy Polytechnic Institute”  
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0493-6856>

### TYPOLGY OF TASKS FOR FORMING SCIENTIFIC AND RESEARCH COMPETENCE OF FUTURE MASTERS OF PHILOLOGY

Research competence is one of the basic competencies of professional training of future masters of philology. Research competence is formed, first of all, during educational and cognitive activity (within the framework of the academic disciplines of the general training cycle) and develops in the process of scientific and research activity (performance of a master's qualification work, for example, a master's dissertation). In this study, educational and cognitive activity is considered as a process of conscious, purposeful, self-regulated activity of students aimed at mastering knowledge, skills, abilities, methods, methods of action for conducting scientific research on a selected scientific problem. The main means of this activity are tasks that model the actions of a scientist in the process of conducting research, form the ability and readiness of higher education applicants for scientific and research activity and are aimed at the formation of all components of scientific and research competence: knowledge, skills and abilities. Their formation occurs through the performance of tasks in the process of students' educational and cognitive activity within the framework of mastering the academic discipline “Methodology of Linguistic and Translation Studies”. The types of tasks for the formation of scientific and research competence of future masters of philology are determined by the main criterion “purpose” (groups of tasks for mastering knowledge, for the formation of skills, for the formation of abilities) and by additional criteria “execution mode” (individual, in pairs) and “place of execution” (classroom, extracurricular). The types of tasks of each group are determined by taking into account the actions that master's students perform to master the components of scientific and research competence in the process of educational and cognitive activity. Such tasks ensure a comprehensive and interconnected mastery of all components of scientific and research competence by future masters of philology during educational and cognitive activities and are the basis for the formation of the ability to independently organize research in the field of linguistics and translation studies.

**Keywords:** tasks; Master of Philology; scientific and research competence; educational and cognitive activity; typology.

**Постановка проблеми.** Науково-дослідницька компетентність є однією із засадничих компетентностей професій-

ної підготовки майбутніх магістрів, які здобувають освіту за спеціальністю 035 Філологія, а “вироблення у здобувача освіти умінь та навичок дослідниць-

кого пошуку є найважливішим завданням сучасної освіти” [10, 37].

Науково-дослідницька компетентність формується, насамперед, під час навчально-пізнавальної діяльності (в межах обов’язкових компонентів циклу загальної підготовки) та розвивається у процесі науково-дослідницької діяльності (виконання кваліфікаційної роботи магістра, наприклад магістерської дисертації), що передбачає усвідомлення майбутніми фахівцями “взаємозв’язку між освітою та наукою, особистісної значущості у виявленні та розв’язанні наукових проблем” [1, 3].

Навчально-пізнавальну діяльність у контексті цього дослідження, інтерпретуючи точку зору І. Бургун [2, 70], тлумачимо як процес усвідомленої, цілеспрямованої, саморегульованої діяльності студентів, що спрямована на оволодіння знаннями, навичками, вміннями, методами, способами дій для проведення наукового дослідження за обраною науковою проблемою. Основним засобом організації такої діяльності є завдання, що має моделювати дії науковця у процесі проведення дослідження, формувати здатність і готовність здобувачів вищої освіти до науково-дослідницької діяльності.

Так, О. Тютюнник визначає низку кризових процесів, які позначаються на ефективності науково-дослідницької діяльності студентів, зокрема “відсутність системності й наступності в її організації; низький рівень мотивації здобувачів вищої освіти; їхня залежність від матеріалів, розміщених у мережі, які досить часто не вирізняються високим рівнем науковості й ґрунтовності; очікування швидких результатів; нездатність до планування й реалізації тривалих досліджень” [11, 39]. Виконання спеціальних завдань у процесі навчально-пізнавальної діяльності, забезпечуючи системність і наступність в оволодінні складниками науково-дослідницької компетентності, готує майбутніх магістрів до самостійної науково-дослідницької діяльності з метою проведення наукового дослідження за обраною темою магістерської дисертації.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій** дає підставу констатувати, що науковці розглядають науково-дослідницьку діяльність як умову підготовки до професійного самовиявлення майбутнього викладача-філолога, акцентують необхідність реалізації особистісно орієнтованого підходу для розвитку позитивної мотивації студентів до цієї діяльності [3] та визначають особливості формування готовності майбутніх фахівців до науково-дослідницької діяльності [12]. Доведено, що науково-дослідницька робота є засобом розвитку творчих здібностей студентів-філологів [8].

У сучасних дослідженнях актуалізується необхідність якісної організації освітнього процесу задля формування і розвитку дослідницької компетентності. Дієвим засобом формування дослід-

ницької компетентності магістрантів-філологів, вважає А. Нікітіна, є дискурс, адже “особливістю досліджень магістрантів-філологів є те, що мова в них постає не тільки засобом формування наукової думки, а й об’єктом вивчення, наукового дослідження; мова є об’єктом і навчання, і наукової роботи” [7, 198]. В умовах багаторівневого навчання, на думку О. Товканець [10], основним засобом розвитку дослідницької компетентності майбутніх педагогів є комплекс завдань, а саме: завдання, спрямовані на аргументацію; недовизначені та перевизначені завдання; зворотні завдання; складання структурно-логічних блок-схем; завдання практичної спрямованості; оцінно-аналітичні завдання; проектні завдання [10, 37–38].

Попри різноаспектність наукових доробок, дотичних до проблеми формування науково-дослідницької компетентності, проблема типології завдань для формування науково-дослідницької компетентності майбутніх магістрів філології, зокрема, у процесі їхньої навчально-пізнавальної діяльності, не знайшла належного висвітлення.

**Мета статті** – обґрунтувати й представити типологію завдань для формування науково-дослідницької компетентності майбутніх магістрів філології.

**Виклад основного матеріалу.** Обґрунтовуючи типологію завдань для формування науково-дослідницької компетентності майбутніх магістрів філології, насамперед з’ясуємо сутність цієї компетентності та її складники, адже завдання, які пропонуємо здобувачам вищої освіти, мають бути спрямовані на їх формування.

Науково-дослідницьку компетентність студентів гуманітарного профілю підготовки Я. Никорак тлумачить як “певну якість особистості, яка включає в себе знання, вміння і навички проведення дослідницької діяльності, що дозволяє проводити наукову роботу для вирішення освітніх проблем, відповідно до визначених мети та завдань професійної підготовки” [6, 202]. Водночас науково-дослідницьку компетентність студентів будь-якої спеціальності Т. Мовчан пропонує розуміти “як важливу складову професійної компетентності, що являє собою комплекс знань, умінь, навичок, які стали властивістю особистості та забезпечують успішне й ефективне здійснення нею навчально-наукової та науково-дослідницької діяльності у процесі становлення фахівця та в подальшій професійній діяльності” [5, 112].

Отже, специфічні знання, навички і вміння є складниками науково-дослідницької компетентності, а їхнє формування має відбуватися, зокрема, шляхом виконання завдань у процесі навчально-пізнавальної діяльності студентів у межах оволодіння освітнім компонентом, передбаченим освітньо-професійною програмою (у нашому випадку – обов’язковий компонент циклу загальної підготовки

здобувачів вищої освіти “Методологія лінгвістичних і перекладознавчих досліджень”, передбачений освітньо-професійною програмою “Романські мови та літератури (переклад включно), перша – французька” другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 035 Філологія, яка реалізується у Національному технічному університеті України “Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”).

У визначенні типів завдань для формування науково-дослідницької компетентності керуємося основним критерієм “цільове призначення” [4, 134], відповідно до якого виокремлюємо такі групи завдань для: оволодіння знаннями, формування навичок, формування вмінь. Додатковими критеріями типології завдань є “режим виконання” (індивідуальні, в парах) та “місце виконання” (аудиторні, позааудиторні) [4, 136].

Види завдань визначаємо за діяльністю, яку виконують студенти магістратури для оволодіння складниками науково-дослідницької компетентності в процесі навчально-пізнавальної діяльності. Види завдань за визначеними типами розкриємо нижче.

У широкому контексті майбутній магістр філології у процесі навчально-пізнавальної діяльності має оволодіти *знаннями* про сучасні методи лінгвістичних і перекладознавчих досліджень; предмет і об’єкт дослідження; вимоги до структури магістерської дисертації; про правила оформлення списку використаних джерел; правила оформлення Додатків; правила цитування, правила оформлення посилань; особливості наукового стилю; критерії оцінювання магістерської роботи тощо.

Відповідних знань студенти набувають під час лекцій, на практичних заняттях, а також у процесі самостійної позааудиторної роботи, виконуючи *завдання* таких видів: тестові завдання (наприклад, співвіднесення: методу дослідження та його характеристик, етапів дослідження та їх змісту / оформленого джерела літератури і стандарту його оформлення; множинний або альтернативний вибір: вибір коректного тлумачення поняття / оформленого цитування, посилання на джерело / фрагмент тексту, що відповідає науковому стилю тощо; доповнення: наприклад, тлумачення поняття; встановлення відповідності (предмет і об’єкт дослідження); відновлення послідовності (наприклад, перелік атрибутів Вступу магістерської дисертації)); характеристика одного із методів лінгвістичних або перекладознавчих досліджень із наведенням прикладів його застосування; укладання переліку наукових кліше (наприклад, на основі вивчення наукових публікацій за темою магістерської дисертації) тощо. За критерієм “місце виконання” ці завдання є аудиторними, тобто виконуються студентами на практичному занятті індивідуально або в парах. До-

цільно зазначити, що з критеріями оцінювання магістерської дисертації студенти знайомляться під час самостійної позааудиторної роботи, а їхнє обговорення на практичному занятті, як ми вважаємо, не є обов’язковим. Водночас викладач має звернути увагу студентів на те, що у процесі проведення дослідження, підготовки магістерської дисертації до захисту критерії оцінювання можуть слугувати засобом самоконтролю як процесу, так і результату їхньої самостійної науково-дослідницької діяльності.

Успішне засвоєння знань є підґрунтям для формування навичок. Зауважимо, що, услід за науковцями [9], навичку розуміємо як комплекс взаємопов’язаних механізмів [9, 26]. У процесі навчально-пізнавальної діяльності майбутні магістри філології оволодівають *навичками* оформлення списку використаних джерел, посилань, цитувань; оформлення тез доповіді за визначеними параметрами. Для формування цих навичок пропонуємо такі види *завдань*: виправлення помилок в оформленні списку наукових джерел (список надається), оформленні посилань, цитувань (на основі запропонованого фрагменту тексту); оформлення тез доповіді відповідно до технічних вимог, які висуваються організаторами конференції (пропонується тема, інформаційний лист будь-якої конференції). Завдання цієї групи рекомендуємо виконувати на практичному занятті в режимі індивідуальної або парної роботи студентів.

У процесі навчально-пізнавальної діяльності здобувачі другого (магістерського) рівня вищої освіти оволодівають *вміннями* обґрунтовувати актуальність наукового дослідження; визначати об’єкт, предмет і мету дослідження; формулювати завдання дослідження; добирати наукові методи дослідження; планувати дослідження; добирати й критично аналізувати наукові джерела за темою магістерської дисертації; укладати анотований список джерел; укладати термінологічний апарат дослідження, використовувати мовленнєві кліше наукового дискурсу. Зауважимо, що для формування вмінь використовувати мовленнєві кліше наукового дискурсу пропонуємо *завдання* на редагування, виправлення помилок (наприклад, у запропонованому фрагменті тексту, дотримуючись вимог наукового стилю). Інші види *завдань* цієї групи виконує кожний студент відповідно до обраної теми магістерської дисертації: обґрунтування актуальності дослідження; презентація стану дослідження наукової проблеми; визначення об’єкта, предмета та мети дослідження; формулювання завдань дослідження; добір та обґрунтування методів дослідження; обґрунтування етапів проведення дослідження, характеристика їх змісту; обґрунтування й розроблення структури теоретичної частини дослідження, пояснення алгоритму її виконання; укладання анотованого списку джерел (орієнтовний зразок оформ-

лення: прізвище, ім'я, по батькові автора; вихідні дані публікації; основні здобутки автора; цитати, релевантні темі дослідження; укладання термінологічного апарату дослідження (орієнтовний зразок оформлення: прізвище, ім'я, по батькові автора; вихідні дані публікації; терміни відповідно до теми дослідження та їх тлумачення).

Перелічені завдання студенти виконують поступово впродовж вивчення навчальної дисципліни "Методологія лінгвістичних і перекладознавчих досліджень". За критерієм "режим виконання" завдання цієї групи є індивідуальними, за критерієм "місце виконання" – позааудиторними. Результати виконання завдань студенти презентують на практичному занятті.

**Висновки.** Обґрунтовані й представлені типи і види забезпечують комплексне і взаємопов'язане оволодіння майбутніми магістрами філології всіма складниками науково-дослідницької компетентності, є засобом їх формування і розвитку, складають підґрунтя для формування здатності самостійно організовувати та проводити дослідження у галузі лінгвістики і перекладознавства. Набуті знання, навички і вміння інтегруються, набувають вдосконалення і розвитку в процесі науково-дослідницької діяльності відповідно до обраної теми дослідження, підготовки і захисту магістерської дисертації.

#### ЛІТЕРАТУРА

1. Бопко І.З. Формування готовності до науково-дослідницької діяльності майбутніх магістрів гуманітарного профілю в інформаційному середовищі : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02. Тернопіль, 2013. 23 с.
2. Бургун І.В. Навчально-пізнавальна компетенція як ключова компетенція освіти. *Збірник наукових праць. Педагогічні науки*. Херсон : Видавництво ХДУ, 2009. Вип. 54. С. 67–73.
3. Кравченко О.В. Науково-дослідницька діяльність як умова підготовки до професійного самовиявлення майбутнього викладача-філолога. *Інноваційна педагогіка*. 2020. Вип. 23. Том 1. С. 140–144.
4. Майер Н.В. Теоретико-методичні засади формування методичної компетентності у майбутніх викладачів французької мови : дис. ... докт. пед. наук : 13.00.02. Київ, 2016. 735 с.
5. Мовчан Т. Науково-дослідницька компетентність у складі ключових компетентностей іноземних студентів-філологів. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2018. № 10. С. 107–118.
6. Никорак Я. Науково-дослідницька компетентність майбутніх педагогів гуманітарного профілю: функціонально-змістовий аспект. *Гірська школа Українських Карпат*. 2017. Вип. 7. С. 199–204.
7. Нікітіна А. Формування дослідницької компетентності магістрантів-філологів засобами дискурсу. *Педагогіка вищої та середньої школи : зб. наук. праць*. 2015. Вип. 46. С. 196–201.
8. Саприкіна Н. Науково-дослідна робота як засіб розвитку креативних здібностей студентів-філологів. *Вісник*

*Львів. ун-ту. Серія філолог.* 2010. Вип. 50. С. 342–348.

9. Тарнопольський О.Б., Кабанова М.Р. Методика викладання іноземних мов та їх аспектів у вищій школі: підручник. Дніпро : Університет імені Альфреда Нобеля, 2019. 256 с.

10. Товканець О. Розвиток дослідницької компетентності майбутніх педагогів в умовах багаторівневого навчання. *Молодь і ринок*. 2024. № 7–8/227–228. С. 35–41. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.308717>

11. Тютюнник О. Стратегія організації та супроводу науково-дослідницької діяльності майбутніх учителів-філологів. *Вісник Національного університету "Чернігівський колегіум" імені Т. Г. Шевченка*. 2024. Вип. 27 (183). С. 38–42. (Серія: Педагогічні науки).

12. Хромченко О.В. Формування готовності майбутніх фахівців до науково-дослідницької діяльності. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2021. Вип. 74. № 3. С. 183–185.

#### REFERENCES

1. Bopko, I.Z. (2013). Formuvannya hotovnosti do naukovykh doslidnytskoi diialnosti maibutnikh mahistriv humanitarnoho profilu v informatsiynomu seredovyshchi [Formation of readiness for scientific and research activities of future masters of the humanities in the information environment]. *Extended abstract of candidate's thesis*. 23 p. [in Ukrainian].
2. Burhun, I.V. (2009). Navchalno-piznavalna kompetentsiia yak kluchova kompetentsiia osvity [Educational and cognitive competence as a key competence of education]. *Collection of scientific papers. Pedagogical sciences*. Vol. 54, pp. 67–73. [in Ukrainian].
3. Kravchenko, O.V. (2020). Naukovo-doslidnytska diialnist yak umova pidhotovky do profesiinoho samoviyavlennia maibutnoho vykladacha-filoloha [Scientific and research activity as a condition for preparation for professional self-discovery of a future philologist teacher]. *Innovative pedagogy*. Issue 23. Vol. 1, pp. 140–144. [in Ukrainian].
4. Maiier, N.V. (2016). Teoretyko-metodychni zasady formuvannia metodychnoi kompetentnosti u maibutnikh vykladachiv frantsuzkoi movy [Theoretical and methodological basics of forming methodological competence of future teachers of French]. *Doctor's thesis*. Kyiv, 735 p. [in Ukrainian].
5. Movchan, T. (2018). Naukovo-doslidnytska kompetentnist u skladі kluchovykh kompetentnostei inozemnykh studentiv-filolohiv [Research competence as part of the key competencies of foreign philology students]. *Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies*. No. 10, pp. 107–118. [in Ukrainian].
6. Nykorak, Ya. (2017). Naukovo-doslidnytska kompetentnist maibutnikh pedahohiv humanitarnoho profilu: funktsionalno-zmistovyi aspekt [Scientific and research competence of future teachers of the humanities: functional and content aspect]. *Mountain School of the Ukrainian Carpathians*. Vol. 17, pp. 199–204. [in Ukrainian].
7. Nikitina, A. (2015). Formuvannya doslidnytskoi kompetentnosti mahistrantiv-filolohiv zasobamy diskursu [Formation of research competence of philology master's students through discourse]. *Pedagogy of higher and secondary schools: collection of scientific works*. Vol. 46, pp. 196–201. [in Ukrainian].
8. Saprykina, N. (2010). Naukovo-doslidna robota yak zasib rozvytku kreatyvnykh zdbnostei studentiv-filolohiv

## ETNOKULTUROWY ASPEKT EDUKACJI ZAWODOWEJ: WKŁAD POLSKICH BADACZY W ROZWÓJ HUCULSZCZYNOZNAWSTWA

[Research work as a means of developing the creative abilities of philology students]. *Visnyk Lviv University Series Philology*. Vol. 50, pp. 342–348. [in Ukrainian].

9. Tarnopolskyi, O.B. & Kabanova, M.R. (2019). *Metodyka vykladannia inozemnykh mov ta yikh aspektiv u vyshchii shkoli* [Methodology of teaching foreign languages and their aspects in higher education]. Dnipro, 256 p. [in Ukrainian].

10. Tovkanets, O. (2024). Rozvytok doslidnytskoi kompetentnosti maibutnikh pedahohiv v umovakh bahatorivnevoho navchannia [Development of research competence of future teachers in conditions of multi-level learning]. *Youth & market*. No. 7–8 (227–228), pp. 35–41. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2024.308717> [in Ukrainian].

11. Tiutiunyk, O. (2024). Stratehiia orhanizatsii ta suprovodu naukovo-doslidnytskoi diialnosti maibutnikh uchyteliv-filolohiv [Strategy for organizing and supporting the research activities of future philology teachers]. *Bulletin of the Chernihiv National Pedagogical University. Series: Pedagogical sciences*. Vol. 27 (183), pp. 38–42. [in Ukrainian].

12. Khromchenko, O.V. (2021). Formuvannia hotovnosti maibutnikh fakhivtsiv do naukovo-doslidnytskoi diialnosti [Pedagogy of the formation of a creative personality in higher and general education schools]. *Pedagogy of the formation of a creative personality in higher and general education schools*. Vol. 74. No. 3, pp. 183–185. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 05.03.2025

УДК 39(477.85/.87):001.891-051(=162.1)

DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2025.324180>

**Taras Paska**, доктор філософії (PhD in Pedagogy),  
асистент Кatedry Pedagogiki i  
Zarządzania Edukacją im. Bohdana Stuparyka,  
Przykarpacki Uniwersytet Narodowy im. Wasyla Stefanyka  
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4579-388X>

## ETNOKULTUROWY ASPEKT EDUKACJI ZAWODOWEJ: WKŁAD POLSKICH BADACZY W ROZWÓJ HUCULSZCZYNOZNAWSTWA

W artykule zwrócono uwagę na bogaty dorobek twórczy współczesnych polskich badaczy Huculskiego regionu etnograficznego oraz nowego kierunku naukowego – huculszczyznoznawstwa jako ważnego komponentu etnokulturowego w edukacji zawodowej młodzieży studenckiej. Podkreśla się, że edukacja zawodowa jest ważnym czynnikiem kształtowania światopoglądu studentów oraz rozwoju ich kompetencji w zakresie dziedzictwa etnokulturowego. Integracja wiedzy z zakresu huculszczyznoznawstwa w proces edukacyjny sprzyja głębszemu zrozumieniu kultury regionalnej, rozwojowi dialogu międzykulturowego oraz kształtowaniu tożsamości narodowej i obywatelskiej przyszłych specjalistów. Zaznacza się, że huculszczyznoznawstwo jest jednym z działów etnografii, który zawiera system wiedzy o Huculszczynie: historię, geografę, przyrodę, sytuację społeczno-gospodarczą regionu, folklor, literaturę, sztukę ludową, dialekty huculskie, ich zwyczaje, tradycje, obrzędy, religię, stosunki rodzinne i społeczne, kulturę materialną i duchową.

W artykule podkreślono znaczenie dla badań nad Huculszczyną prac naukowych i popularnonaukowych, krajoznawczych i turystycznych wydawanych przez polskich uczonych, etnografów i krajoznawców na przełomie XX i XXI wieku. W artykule podkreślono skuteczność działań towarzystw naukowych i społecznych Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie badania materialnego i duchowego dziedzictwa Huculszczyny. Zwrócono uwagę na znaczenie ukraińsko-polskiej współpracy naukowej w badaniu procesów etnokulturowych, która odbywa się w formie międzynarodowych konferencji, seminariów, okrągłych stołów, etno-festiwalu, wystaw fotograficznych, projektów twórczych, dyskusji itp.

Sformułowano wnioski, że polscy badacze na przestrzeni ostatnich dekad nie tylko zgromadzili obszerny materiał faktograficzny, ale także podjęli szereg istotnych zagadnień z zakresu etnografii i etnopedagogiki Huculszczyny, które znalazły dalszy rozwój w pracach ukraińskich naukowców. Współczesne badania naukowe potwierdziły rosnące zainteresowanie kwestiami związanymi z socjalizacją etniczną oraz kształtowaniem tożsamości narodowej i obywatelskiej młodego pokolenia.

**Słowa kluczowe:** edukacja zawodowa; huculszczyznoznawstwo; komponent etnokulturowy; Huculszczyna; studenci edukacji zawodowej; wychowanie narodowe; współpraca polsko-ukraińska; kompetencje międzykulturowe; innowacyjne technologie w edukacji.

**Lit. 23.**

**Тарас Паска**, доктор філософії, асистент кафедри педагогіки та освітнього менеджменту імені Богдана Ступарика  
Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника  
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4579-388X>

## ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ: ВНЕСОК ПОЛЬСЬКИХ ДОСЛІДНИКІВ У РОЗВИТОК ГУЦУЛЬЩИНОЗНАВСТВА

У статті висвітлено багатий творчий доробок сучасних польських дослідників Гуцульського етнографічного регіону і нового наукового напрямку – гуцульщинознавства як важливого етнокультурного компонента професійної